

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Olgy Stránské a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. M. H.,**
bytem V., R.,
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Mládkem,
se sídlem Skořepka 422/7, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2016, č. j. 40141/16/5300-22444-706385,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 581 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Štěpána Mládky, advokáta.**
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 9. 2015, č. j. 3639184/15/2015-50524-205942 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl odvolání žalobce proti platebnímu výměru ze dne 3. 8. 2015, protože bylo podáno až po uplynutí zákonné třicetidenní lhůty.
2. Dne 18. 7. 2018 bylo soudu doručeno podání žalobce datované tímž dnem, jímž vzal žalobce žalobu v plném rozsahu zpět. Uvedl k tomu, že dne 20. 6. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí v přezkumném řízení pod č. j. 1025301/18/2015-50524-208995, kterým změnil platební výměr ze dne 3. 8. 2015. Přitom právě obsah tohoto platebního výměru byl důvodem, pro který se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobou sledovaného cíle bylo tedy dosaženo.
3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zpět zcela nebo zčásti, dokud o něm soud nerozhodl. Vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení podle § 47 písm. a)

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

části věty před středníkem s. ř. s. usnesením zastaví. Jelikož vzal žalobce žalobu v plném rozsahu zpět a podání obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení zastavil.

4. Podle § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení
5. Z hlediska žalobcem požadované náhrady nákladů řízení je třeba nejprve zdůraznit, že uspokojení navrhovatele zmiňované ve výše citovaném ustanovení dopadá pouze na situace, kdy proběhl postup podle § 62 s. ř. s., což však není případ projednávané věci. Zde došlo ke zpětvzetí žaloby, proto přiznání náhrady nákladů ve prospěch žalobce (navrhovatele) připadá v úvahu pouze z důvodu pozdějšího chování žalovaného (odpůrce). Žalobce přitom vzal žalobu zpět v důsledku toho, že správní orgán I. stupně rozhodnutím v přezkumném řízení ze dne 20. 6. 2016 změnil platební výměr ze dne 3. 8. 2018. Úkon vedoucí ke zrušení napadeného rozhodnutí zde tedy neprovedl přímo žalovaný (odpůrce), nýbrž správní orgán I. stupně. To může budit dojem, že zpětvzetí nebylo učiněno pro pozdější chování samotného odpůrce, ale pro pozdější chování někoho jiného, a podmínka vyjádřená ve druhé větě ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. proto není splněna. S takovým závěrem však soud nemůže souhlasit. Doslovný výklad zmiňovaného ustanovení by totiž vedl k absurdním situacím, kdy v případě zrušení žalobou napadeného rozhodnutí samotným žalovaným správním orgánem v rámci autoremedury (srov. § 95 odst. 2 správního řádu) by byla žalobci náhrada nákladů řízení přiznávána, zatímco v případě zrušení téhož napadeného rozhodnutí správním orgánem I. stupně nebo nadřízeným správním orgánem z téhož důvodu (nebo i pro závažnější porušení právních předpisů) v rámci přezkumného řízení by již k přiznání náhrady nákladů řízení nedošlo. Tento výklad je neudržitelný. Smysl ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. je přitom zřejmý: nezatěžovat fyzické nebo právnické osoby výdaji za soudní řízení v případech, kdy orgány veřejné moci samy dodatečně odstraní důvod, kvůli němuž byla žaloba podána (přitom není rozhodné, zda by žalobce se svou žalobou uspěl či nikoliv). Soud má tedy za to, že pozdějším chováním odpůrce ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. nemusí být vždy jen chování správního orgánu, který je žalován, ale podle situace jím může být též chování jiného orgánu veřejné moci, v jehož pravomoci je prolomit účinky žalobou napadeného rozhodnutí, popř. jinak zasáhnout do postupů či úkonů žalovaného správního orgánu poté, co došlo k zahájení řízení o správní žalobě. Jedná se tedy o situace, kdy si ještě před projednáním žaloby soudem orgány veřejné správy v rozsahu svých pravomocí a kompetencí „udělaly pořádek v dané věci samy“ (viz závěry Krajského soudu v Hradci Králové v usnesení ze dne 6. 1. 2012, č. j. 30 A 5/2011-52). V nyní posuzované věci je z tohoto hlediska podstatné, že správní orgán I. stupně změnil platební výměr, proti kterému se žalobce odvolal, neboť s vyměřenou daní nesouhlasil, a jehož odvolání bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto. V důsledku rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl tedy nastolen přesně ten stav, kterého se žalobce ve výsledku domáhal svojí žalobou, tj. došlo k požadované změně rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V tomto ohledu je již lhostejné, zda žaloba byla věcně důvodná či nikoliv, podstatné je, že její předmět odpadl v důsledku počínání správních orgánů. Zpětvzetí žaloby tak není ničím jiným než bezprostřední reakcí na jednání odehrávající se v hierarchii orgánů téže soustavy, do níž patří i žalovaný. Soud proto dospěl k závěru, že podmínka vyplývající z ustanovení § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. je splněna, a náhradu nákladů řízení žalobci přiznal.

6. Náhradu nákladů vyčíslil soud na celkovou částku 15 581 Kč. Tuto částku tvoří náhrada za nevrácenou část soudního poplatku ve výši 1.000 Kč a za odměnu zástupce ve výši 14 581 Kč. Odměna zástupce se skládá ze tří úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a repliky) po 3.100 Kč podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), jednoho úkonu právní služby (zpětvzetí žaloby) po 1.550 Kč podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu, a náhrady hotových výdajů v paušální částce 1200 Kč za čtyři úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto k nákladům řízení patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21% ve výši 2 531 Kč (zaokrouhlena podle § 37 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty).
7. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších právních předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
8. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Dne 8. 12. 2016 zaplatil žalobce na účet soudu soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a tímto usnesením se řízení před prvním jednáním zastavuje. Soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného poplatku sníženého o 1 000 Kč žalobci. Soudní poplatek ve výši 2 000 Kč bude žalobci vrácen ve lhůtě stanovené § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2018

Mgr. Jitka Zavřelová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.